

П. Що значать думы-ты, “тойзи родъ нѣ да прѣмине доклѣ ся не сбѣде всичко това?”

О. Значать че нѣкои тогазь живи щѣхъ да живѣѣтъ до свѣршваніе-то на тѣзи прѣдказуванія. Сѣгласно съ това, всичко ся извѣрша въ тридесеть и седмь години отъ вѣме-то на изреченіе-то на тѣзи думы Христовы.

П. Открыто ли бѣ точно вѣме-то на съсыпваніе-то на Іерусалимъ?

О. Не бѣ: Іисусъ казува че никой не го знае, нито ангели-ти небесни, (които сѣ по горни отъ человекы-ты), и Марко притуря “нито Сынъ-тъ,” т. е. Отецъ не бѣше далъ това знаніе никому. Защото Сынъ-тъ, ако и да е свѣршенъ Богъ, но въ униженіе-то си той зема отъ Отца ученіе-то си и откровенія-та си. Видѣ Іоан. 6; 38. 7; 16. 12; 49. Откр. 1; 1. Той като Богъ знаеше опрѣдѣлено-то вѣме за тѣзи събитія, но като человекъ не знаеше го, т. е. не бѣ го зѣлъ като нѣщо за открытіе на человекы-ты.

П. Защо сравнява вѣме-то на тѣзи събитія съ вѣме-то прѣди потопъ-тъ?

О. Защото както человекы-ти прѣди потопъ-тъ не вѣрувахъ че щѣше да дойде потопъ-тъ да ги погуби, но бѣхъ на яденіе и на піеніе, безгрыжни, додѣ ги стигнѣ погыбель-та, така щѣхъ да сѣ невѣрующи-ти Іудей, и тѣхъ погыбель-та щѣше да стигне внезапно.

П. Що съвѣтува Христосъ свои-ты си ученицы?

О. Да бѣдѣтъ будни, а не както немарливити и невѣрующи-ти Іудей, на които погыбель-та щѣше скоро да дойде. Въ исто-то мнѣніе въ Мар. 13; 33 казува, “Пазѣте ся, бѣдѣте и молѣте ся,” и пакъ въ ст. 37, “И това що казувамъ на васъ, на всичкы-ты го казувамъ; будни бѣдѣте.”